

بار بلور انتخابات

آرایش سیاسی احزاب و رفتار اجرایی برگزار کنندگان انتخابات چگونه پیش بینی می شود؟

مهرآوا خوارزمی

روزنامه نگار

سیاسی از ضرورت رایزنی میان دولت و شورای نگهبان برای تغییر رویکرد این شورا درباره احراز صلاحیت ها و کاستن از حجم رد صلاحیت داوطلبان سخن بگویند. البته نه همه فعالان که عمدتاً اصلاح طلب ها.

زمین انتخابات مجلس یازدهم همانند سه انتخابات پیشین شاهد حضور سه تیم با عده و غده و آرایش سیاسی متفاوت است؛ اصولگرایان، اصلاح طلب ها و البته میانه روها.

تیم هایی که برای برنده شدن با موانعی ناهمسان و نامتوازن مواجه اند و البته حالا مشکلات مشترکی نیز پیش پای خود دارند. حالا همه می دانند که اگر نگرانی اصولگرایان روی وحدت داشتن و ارائه فهرست واحد متمرکز است و اعتدال گرایان جریان نوپا هستند و ناگزیر از ائتلاف با این یا آن رقیب؛ گرچه سیاه اصلاح طلب ها سال ها است در تأیید صلاحیت هاشان رخ نموده. اما اینکه مشکل مشترک هر سه جریان کاهش سرمایه اجتماعی است، گزاره ای است که این رقبا نگاه یکسانی نسبت به آن ندارند. بر مبنای این مسائل مشترک و غیر مشترک جریان های عمده سیاسی در ماه های

گذشته مسیرهای متفاوتی را طی کرده اند که می توان خط سیر آن را از اظهار نظرهای چهره های شناخته شده شان باز یافت.

■ اصلاح طلبان، از شرط گذاری تا رایزنی

اصلاح طلبان برای حضور در انتخابات یازدهم به تأیید صلاحیت نیروهای کیفی شان نیاز داشتند. آنها که در مجلس دهم توانسته بودند تمام

**تشبیه انتخابات به باری از بلور
البته که از سر شاعرانگی نیست.
حاصل حساسیتی است که
شرایط کشور از بعد سیاسی -
امنیتی، وضعیت تحمیل شده
بر سیاست خارجی و انتظارهای
بیرونی از مشاهده نتیجه تحریم ها
بر مشارکت سیاسی مردم ایران؛
روی دوش صندوق های رأی
گذاشته و کسی یافت نمی شود
که به این وجه اهمیت انتخابات
اسفند ۹۸ اشاره نکرده باشد**

انتخابات مجلس یازدهم تا عبور از پیچ احراز صلاحیت داوطلبان و رسیدن به ایستگاه صندوق رأی قریب به شصت روز نفسگیر پیش رودارد. برگزاری انتخاباتی که حاصل آن مشارکت قابل ملاحظه رأی دهندگان و راه یافتن نخبگان کارآمد به نهاد قانون گذاری و نظارت کشور باشد «باری از بلور» است که نه فقط بر دوش دو نهاد مسئول آن یعنی وزارت کشور مجری و شورای نگهبان ناظر که بر عهده جریان ها و احزاب سیاسی نیز قرار گرفته. در مرور راهی که این حاملان تا این لحظه پیموده اند اما به جای اقدامات مؤثر، کفه ترازو به سمت قال و مقال هایی سنگین است که هنوز نتیجه عملیاتی از آنها مشاهده نشده است. بر همین اساس روایت انتخابات بیشتر یادآوری همین اظهار نظر ها است و بی جویی سازوکارهایی که بعضی در نیمه راه رها شده اند و بعضی دیگر برای ثمر دادن به همین روزهای باقی مانده چشم دوخته اند.

تشبیه انتخابات به باری از بلور البته که از سر شاعرانگی نیست. حاصل حساسیتی است که شرایط کشور از بعد سیاسی - امنیتی، وضعیت تحمیل شده بر سیاست خارجی و انتظارهای بیرونی از مشاهده نتیجه تحریم ها بر مشارکت سیاسی مردم ایران؛ روی دوش صندوق های رأی گذاشته و کسی یافت نمی شود که به این وجه اهمیت انتخابات اسفند ۹۸ اشاره نکرده باشد. وزارت کشور، مجری انتخابات، با همین نگاه پاد رگود گذاشت. وقتی جمال عرف، معاون سیاسی وزارت کشور و رئیس ستاد انتخابات کشور اعلام کرد که مشارکت، سلامت، امنیت و رقابت از کان چهارگانه ای هستند که نهاد مجری به عنوان قطب نمای کار خود برگزیده است، می دانست که هر کدام از این کلمات چه بار سنگینی را بر دوش می گذارد. خاصه مشارکت و رقابت که تحقق شان از حدود اختیارات وزارت کشور خارج است و بی همراهی شورای نگهبان ممکن نمی شود.

اما همین که وزارت کشور حرف از انتخابات رقابتی زد کافی بود تا فعالان

سجاد صفیری / ایران